

Η ανάγκη πνευματικού οδηγού (Άγιος Παΐσιος

[θόδωση](#)

Γέροντα, στα πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού οι Χριστιανοί έκαναν δημόσια εξομολόγηση. Βοηθάει αυτό;- Άλλα τα πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού και άλλα τώρα. Σήμερα αυτό δεν βοηθάει.

- Γιατί, Γέροντα; Τότε είχαν πιο πολύ ζήλο;

- Και πιο πολύ ζήλο είχαν και δεν είχαν αυτά που έχουν σήμερα οι άνθρωποι. Τώρα, βλέπεις, τα ανδρόγυνα χωρίζουν στα καλά καθούμενα, δεν είναι όπως παλιά.

Έχουν απομακρυνθή οι άνθρωποι από το μυστήριο της εξομολογήσεως, γι' αυτό και πνίγονται από τους λογισμούς και τα πάθη. Πόσοι έρχονται και ζητούν να τους βοηθήσω σε κάποιο πρόβλημα τους, και ούτε εξομολογούνται ούτε εκκλησιάζονται! «Εκκλησιάζεσαι καθόλου;», τους ρωτάω. «Όχι», μου λένε. «Εξομολογήθηκες καμμιά φορά;». «Όχι. Ήρθα να με κάνης καλά». «Μα πως; Πρέπει να μετανοήσης για τα σφάλματά σου, να εξομολογήσαι, να εκκλησιάζεσαι, να κοινωνάς, όταν έχης ευλογία από τον πνευματικό σου, και εγώ θα κάνω προσευχή να γίνης καλά. Ξεχνάς ότι υπάρχει και άλλη ζωή και πρέπει να ετοιμασθούμε για 'κεί;». «Κοίταξε, πάτερ, αυτά που λες, εκκλησίες, άλλη ζωή κ.λπ., εμένα δεν με απασχολούν. Αυτά είναι παραμύθια. Έχω πάει σε μάγους, σε μέντιουμ και δεν

μπόρεσαν να με κάνουν καλά. Έμαθα ότι εσύ μπορείς να με κάνης καλά». Άντε τώρα! Τους μιλάς για εξομολόγηση, για την μέλλουσα ζωή, και σου λένε «αυτά είναι παραμύθια», και από την άλλη μεριά: «Βοήθησέ με, παίρνω χάπια». Εμ πως, με μαγικό τρόπο θα γίνουν καλά;

Και βλέπεις, πολλοί, ενώ έχουν προβλήματα που τα προκάλεσαν οι αμαρτίες τους, δεν πηγαίνουν στον πνευματικό που μπορεί να τους βοηθήσει θετικά, αλλά καταλήγουν να εξομολογούνται στους ψυχολόγους. Λένε το ιστορικό τους, τους συμβουλεύονται για τα προβλήματά τους και, αν έχουν να περάσουν ένα ποτάμι, τους ρίχνουν μέσα και ή πνίγονται ή βγαίνουν, αλλά που βγαίνουν... Ενώ, αν πάνε να εξομολογηθούν στον πνευματικό, θα περάσουν στην άλλη όχθη από την γέφυρα άνετα, γιατί με το μυστήριο της εξομολογήσεως ενεργεί η Χάρις του Θεού και λυτρώνονται.

- Γέροντα, μερικοί λένε: «Δεν βρίσκουμε καλούς πνευματικούς, γι' αυτό δεν πάμε να εξομολογηθούμε».

- Αυτά είναι δικαιολογίες. Κάθε πνευματικός έχει θεία εξουσία, εφόσον φοράει πετραχήλι. Τελεί το μυστήριο, έχει την θεία Χάρη και, όταν διαβάσει την συγχωρητική ευχή, ο Θεός σβήνει όλες τις αμαρτίες τις οποίες εξομολογηθήκαμε με ειλικρινή μετάνοια. Από μας εξαρτάται πόσο θα βοηθηθούμε από το μυστήριο της εξομολογήσεως. Ήρθε εκεί στο Καλύβι μια φορά κάποιος που είχε ψυχολογικά προβλήματα, με τον λογισμό ότι έχω διορατικό χάρισμα και θα μπορούσα να τον βοηθήσω. «Τι προβλέπεις, μου λέει, για μένα;». «Να βρης, του λέω, έναν πνευματικό να εξομολογήσαι, για να κοιμάσαι σαν το πουλάκι και να μην παίρνης χάπια». «Δεν υπάρχουν, μου λέει, σήμερα καλοί πνευματικοί. Παλιά υπήρχαν». Έρχονται με καλό λογισμό, ότι θα βοηθηθούν, αλλά δεν δέχονται αυτό που τους λες, και κρίμα στα ναύλα.

Βλέπω όμως και μια καινούργια τέχνη του διαβόλου. Βάζει στους ανθρώπους τον λογισμό ότι, αν κάνουν κάποιο τάμα και το εκπληρώσουν, αν πάνε και κανένα προσκύνημα, είναι εντάξει πνευματικά. Και βλέπεις πολλούς να πηγαίνουν με λαμπάδες και με τάματα στα μοναστήρια, στα προσκυνήματα, να τα κρεμάνε εκεί, να κάνουν και μεγάλους σταυρούς, να κλαίνε και λιγάκι, και να αρκούνται σ' αυτά. Δεν μετανοούν, δεν εξομολογούνται, δεν διορθώνονται, και χαίρεται το ταγκαλάκι.

- Γέροντα, ένας άνθρωπος που δεν εξομολογείται μπορεί να είναι εσωτερικά αναπαυμένος;

- Πώς να είναι αναπαυμένος; Για να νιώσει κανείς ανάπαυση, πρέπει να πετάξει τα μπάζα από μέσα του. Αυτό θα γίνει με την εξομολόγηση. Ανοίγοντας ο άνθρωπος

την καρδιά του στον πνευματικό και λέγοντας τα σφάλματά του, ταπεινώνεται, και έτσι ανοίγει την πύλη του Ουρανού, έρχεται πλούσια η Χάρις του Θεού και ελευθερώνεται.

Πριν από την εξομολόγηση στην κορυφή του υπάρχει ομίχλη, βλέπει θαμπά και δικαιολογεί τα σφάλματά του. Γιατί, όταν ο νους του είναι σκοτισμένος από τις αμαρτίες, δεν βλέπει καθαρά. Με την εξομολόγηση κάνει μια «φούουου», φεύγει η ομίχλη και καθαρίζει ο ορίζοντας. Γι' αυτό, όσους έρχονται να συζητήσουμε ένα θέμα ή να μου ζητήσουν μια συμβουλή κ.λπ., αν δεν έχουν εξομολογηθεί ποτέ, τους στέλνω πρώτα να εξομολογηθούν και μετά να έρθουν να μιλήσουμε. Μερικοί μου λένε: «Γέροντα, αφού εσύ μπορείς να καταλάβεις τι πρέπει να κάνω γι' αυτό το θέμα, πες μου». «Και να καταλάβω εγώ τι πρέπει να κάνης, τους λέω, δεν θα καταλάβης εσύ τι θα σου πω. Γι' αυτό πήγαινε πρώτα να εξομολογηθής και ύστερα έλα να συζητήσουμε». Γιατί, πώς να επικοινωνήσης και να συνεννοηθής με έναν άνθρωπο, όταν βρίσκεται σε άλλη συχνότητα;

Με την εξομολόγηση πετάει ο άνθρωπος από μέσα του ό,τι άχρηστο έχει και καρποφορεί πνευματικά. Μια μέρα έσκαβα τον κήπο μου, για να φυτέψω λίγες ντοματιές. Εκείνη την ώρα ήρθε κάποιος και μου λέει: «Τι κάνεις, Γέροντα;». «Τι να κάνω; του λέω, εξομολογώ τον κήπο μου». «Καλά, Γέροντα, μου λέει, χρειάζεται και ο κήπος εξομολόγηση;». «Ασφαλώς χρειάζεται. Έχω διαπιστώσει πως, όταν τον εξομολογώ, βγάζω δηλαδή έξω πέτρες, αγριάδες, αγκάθια κ.λπ., τότε βγάζει επίσημα κηπευτικά, αλλιώς οι ντομάτες γίνονται κιτρινιάρικες, καχεκτικές!»...

Άγιος Παΐσιος

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca